

Datum van inontvangstneming : 24/07/2023

Zaak C-344/23**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

31 mei 2023

Verwijzende rechter:

Augstākā tiesa (Senāts) (hoogste rechterlijke instantie, Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 mei 2023

Verzoekende partij in eerste aanleg, verwerende partij in cassatie:Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts
BIOR**Verwerende partij in eerste aanleg, verzoekende partij in cassatie:**

Valsts ieņēmumu dienests (belastingdienst, Letland)

[omissis]

Administratīvo lietu departaments (bestuursrechtelijke kamer)

**Latvijas Republikas Senāts (hoogste rechterlijke instantie van de Republiek
Letland)****BESLISSING**

Te Riga, op 30 mei 2023

De Senāts [omissis] [samenstelling van de rechtbank]

Heeft in een schriftelijke procedure het cassatieberoep onderzocht dat de Valsts ieņēmumu dienests (belastingdienst, Letland; hierna: „belastingdienst”) heeft ingesteld tegen het vonnis van de Administratīvā apgabaltiesa (bestuursrechter in tweede aanleg, Letland) van 18 september 2020, in de door het Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts BIOR (Wetenschappelijk Instituut voor Voedselveiligheid, Dierengezondheid en Milieu BIOR) aanhangig gemaakte bestuursrechtelijke procedure, strekkende tot nietigverklaring van het besluit [omissis] van de belastingdienst van 20 november 2018.

Achtergrond

Uiteenzetting van de feiten

1 In juni 2018 heeft verzoeker in eerste aanleg, het Wetenschappelijk Instituut voor Voedselveiligheid, Dierengezondheid en Milieu BIOR, voor douanedoelinden (voor het in het vrije verkeer brengen) bepaalde goederen (plastic markers voor vissen: „T-bar tag”, „streamer tag”, „Standart achor t-bar tag” en „tagging applicators”) aangegeven onder de code van de gecombineerde nomenclatuur (hierna: „GN”) en Taric-code 3926 90 92 90, met gelijktijdige vermelding van de aanvullende code C13 (voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard; wetenschappelijke instrumenten en apparaten die uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden worden ingevoerd). Op grond van de aanvullende code gold voor de goederen een standaardinvoerrecht van 0 %, dat wil zeggen dat zij waren vrijgesteld van invoerrechten. Verzoeker in eerste aanleg gaf aan dat de ingevoerde goederen wetenschappelijke instrumenten of apparaten waren die hij uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden invoerde.

Bij besluit van de belastingdienst van 20 november 2018 werden aan verzoeker in eerste aanleg met betrekking tot de aangegeven goederen douanerechten opgelegd ten bedrage van 612,20 EUR en een vertragingsboete van 3,76 EUR, alsmede btw ten bedrage van 128,56 EUR en een vertragingsboete van 7,14 EUR.

In het besluit staat dat volgens artikel 46, onder a), van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanenvrijstellingen, onder „wetenschappelijk instrument of apparaat” wordt verstaan een instrument of apparaat dat, vanwege zijn objectieve technische kenmerken en de resultaten welke ermee bereikt kunnen worden, uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt is voor de verwezenlijking van wetenschappelijke activiteiten. De ingevoerde goederen zijn markers (of tags) voor visserijonderzoek, bekleed met plastic of gemaakt van polyethyleenstaafjes en bedoeld voor het merken van vissen in het kader van wetenschappelijk onderzoek, waarbij deze markers aan de vissen worden bevestigd om hun migratie en groei te observeren. De vistags worden geïmporteerd voor niet-commerciële doeleinden: voor het merken van vissen met het oog op de bestudering van de latere populatie. Ze kunnen niet worden beschouwd als een instrument, omdat ze niet de kenmerken van een instrument hebben. Ze dienen als informatiebron en zijn daarom informatiedragers voor het uitvoeren van onderzoeksactiviteiten. Met de vistags worden niet de specifieke activiteiten uitgevoerd die normaal gesproken met behulp van instrumenten worden uitgevoerd. Ze zijn naar hun aard een voorwerp voor het markeren van het voorwerp van onderzoek.

2 Verzoeker in eerste aanleg heeft bij de bestuursrechter beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de belastingdienst.

In hoger beroep heeft de Administratīvā apgabaltiesa de vordering bij arrest van 18 september 2020 toegewezen. Deze rechter concludeerde dat de ingevoerde

goederen moeten worden beschouwd als wetenschappelijke instrumenten in de zin van artikel 44 en artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009, omdat ze uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden worden gebruikt en op grond van hun objectieve technische kenmerken uitsluitend voor wetenschappelijke doeleinden kunnen worden gebruikt: voor het merken van vissen met het oog op de bestudering van de latere populatie. Aldus zijn de ingevoerde vistags een instrument waarmee een bepaald resultaat wordt bereikt voor wetenschappelijke doeleinden. Er bestaat geen enkele objectieve reden om te twifelen aan de argumenten van verzoeker in eerste aanleg volgens welke de ingevoerde goederen geproduceerd en gebruikt worden voor wetenschappelijke activiteiten, uitsluitend geschikt zijn en uitsluitend worden gebruikt voor wetenschappelijke activiteiten: voor het merken van vissen met het oog op de bestudering van de latere populatie. Het gebruik van de ingevoerde goederen is dus gericht op het bereiken van een bepaald resultaat voor wetenschappelijke doeleinden.

3 De belastingdienst heeft cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de Administratīvā apgabaltiesa.

In het cassatieberoep wordt aangevoerd dat de Administratīvā apgabaltiesa artikel 44 en artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009, onjuist heeft uitgelegd. Door de vistags als wetenschappelijke instrumenten of apparaten te beschouwen op de enkele grond dat zij bestemd zijn voor wetenschappelijk gebruik, heeft de Administratīvā apgabaltiesa de werkingssfeer van de vrijstelling van invoerrechten bedoeld in artikel 44 van verordening nr. 1186/2009 ten onrechte uitgebreid. De ingevoerde goederen vervullen de functie van een marker voor de identificatie van een specifieke vis en zijn derhalve louter informatief van aard. De Administratīvā apgabaltiesa heeft niet in aanmerking genomen dat vismarkers (of tags) kunnen worden beschouwd als een voorwerp van wetenschappelijke aard, een accessoire, enzovoort, maar niet de kenmerken van een instrument hebben.

De belastingdienst wijst er ook op dat, overeenkomstig vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, de bewoordingen die afwijkingen rechtvaardigen op het algemene beginsel dat belasting over de toegevoegde waarde wordt geheven over elke goederenlevering of dienst, en de wettelijke bepalingen die voorzien in vrijstelling van invoerrechten, strikt moeten worden uitgelegd (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 juli 2012, Lietuvos geležinkeliai, C-250/11, EU:C:2013:17, punt 35, en, naar analogie, arrest van 12 december 1996, gevoegde zaken Olasagasti e.a., C-47/95–C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 en C-148/95, punt 20). Volgens de belastingdienst kan om die reden, bij de toepassing van een uitzondering op het gemeenschappelijke belastingstelsel, de term „instrument” niet anders dan letterlijk worden geïnterpreteerd.

In rechte

Toepasselijke bepalingen

4 De classificatie van goederen in de Europese Unie wordt geregeld door verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 12 van verordening nr. 2658/87 bepaalt dat de Commissie jaarlijks bij verordening een volledige versie van de gecombineerde nomenclatuur vaststelt, met de daarbij behorende tarieven van invoerrechten van het gemeenschappelijk douanetarief zoals die voortvloeit uit door de Raad of door de Commissie vastgestelde bepalingen. Voornoemde verordening wordt uiterlijk op 31 oktober in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt en is met ingang van 1 januari van het daaropvolgende jaar van toepassing.

Op het moment dat verzoeker in eerste aanleg de aangegeven goederen invoerde, was uitvoeringsverordening (EU) 2017/1925 van de Commissie van 12 oktober 2017 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief aangenomen. In hoofdstuk 39 („Kunststof en werken daarvan”) van verordening 2017/1925 worden de volgende posten genoemd:

GN-code	Omschrijving	Conventioneel douanerecht (%)	Bijzondere maatstaf
(1)	(2)	(3)	(4)
3926	Andere artikelen van kunststof en artikelen van andere stoffen bedoeld bij de posten 3901 tot en met 3914		
[...]			
3926 90	– andere		
[...]			
3926 90 92	vervaardigd van vellen	6,5	
3926 90 97	andere	6,5 [...]	

5 Artikel 44 van verordening nr. 1186/2009 bepaalt dat, behoudens de artikelen 45 tot en met 49, van rechten bij invoer zijn vrijgesteld wetenschappelijke instrumenten en apparaten die niet onder artikel 43 vallen en uitsluitend worden ingevoerd voor niet-commerciële doeleinden. De in lid 1 bedoelde vrijstelling is beperkt tot wetenschappelijke instrumenten en apparaten die bestemd zijn:

a) voor openbare instellingen of instellingen van openbaar nut wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijke onderzoek is, en voor diensten die onder een openbare instelling of een instelling van openbaar nut ressorteren en wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijke onderzoek is, of

b) voor particuliere instellingen wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijke onderzoek is en die van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten toestemming hebben om deze goederen vrij van rechten in te voeren.

Artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009 bepaalt dat, voor de toepassing van de artikelen 44 en 45 daarvan, onder „wetenschappelijk instrument of apparaat” wordt verstaan een instrument of apparaat dat, vanwege zijn objectieve technische kenmerken en de resultaten welke ermee bereikt kunnen worden, uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt is voor de verwezenlijking van wetenschappelijke activiteiten.

6 Artikel 5 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1225/2011 van de Commissie van 28 november 2011 voor de toepassing van de artikelen 42 tot en met 52 en de artikelen 57 en 58 van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, bepaalt dat, met het oog op de toepassing van artikel 46, onder a), van verordening (EG) nr. 1186/2009, onder objectieve technische kenmerken van een wetenschappelijk instrument of apparaat wordt verstaan de kenmerken die voortvloeien uit de bouw van genoemd instrument of apparaat of uit de wijzigingen die aan een gangbaar type van een instrument of apparaat zijn aangebracht, waardoor het prestaties van hoog niveau kan leveren die niet vereist zijn voor industrieel of commercieel gebruik.

Wanneer op grond van de objectieve technische kenmerken het niet mogelijk is op ondubbelzinnige wijze vast te stellen of een instrument of een apparaat als een wetenschappelijk instrument of apparaat moet worden beschouwd, wordt nagegaan voor welke doeleinden de instrumenten of apparaten waarvoor de invoer met vrijstelling van de rechten bij invoer wordt gevraagd, wordt gebruikt. Wanneer uit dit onderzoek blijkt dat dit instrument of apparaat wordt gebruikt voor wetenschappelijke doeleinden, wordt het aangemerkt als een wetenschappelijk karakter te bezitten.

Redenen waarom er twijfels bestaan over de uitlegging van het Unierecht

7 Verzoeker in eerste aanleg heeft op grond van de artikelen 44 tot en met 49 van verordening nr. 1186/2009 een vrijstelling van invoerrechten op de ingevoerde goederen toegepast, met vermelding van GN-code en Taric-code 3926 90 92 90, met gelijktijdige vermelding van de aanvullende code C13 (voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard; wetenschappelijke instrumenten en apparaten die uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden worden ingevoerd).

Anderzijds heeft de belastingdienst op de door verzoeker in eerste aanleg ingevoerde goederen GN-code en Taric-code 3926 90 97 90 toegepast, met een invoerrecht van 6,5 %.

Tussen verzoeker in eerste aanleg en de belastingdienst is dus in geschil of de ingevoerde goederen onder de volgende code moeten worden ingedeeld:

- 1) 3926 90 92 90 (Andere artikelen van kunststof en artikelen van andere stoffen bedoeld bij de posten 3901 tot en met 3914 andere vervaardigd van vellen), met vermelding van de aanvullende code C13 (voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard; wetenschappelijke instrumenten en apparaten die uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden worden ingevoerd), of onder de code
- 2) 3926 90 97 90 (Andere artikelen van kunststof en artikelen van andere stoffen bedoeld bij de posten 3901 tot en met 3914 – andere andere).

Omdat in dit geval echter voor zowel de GN-code als de Taric-code hetzelfde invoerrecht geldt, is deze kwestie van secundair belang. In de onderhavige zaak is de beslissende vraag of verzoeker in eerste aanleg terecht op de ingevoerde goederen de vrijstelling van invoerrechten heeft toegepast, dat wil zeggen of de door verzoeker in eerste aanleg ingevoerde goederen voldoen aan het criterium „wetenschappelijk instrument of apparaat” zoals bepaald in artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009.

8 Volgens de algemene regels voor de uitlegging van de GN zijn de bewoordingen van de posten en de aantekeningen op de afdelingen of op de hoofdstukken bepalend voor de indeling van goederen. Het beslissende criterium voor de tariefindeling van goederen moet in het belang van de rechtszekerheid en van gemakkelijke controle in de regel worden gezocht in de objectieve kenmerken en eigenschappen ervan, zoals deze in de bewoordingen van de GN-post en in de aantekeningen bij de afdelingen of hoofdstukken zijn omschreven. Bovendien kan de bestemming van het product een objectief indelingscriterium zijn, mits die bestemming inherent is aan het product en de inherentie kan worden beoordeeld aan de hand van de objectieve kenmerken en eigenschappen ervan (zie in die zin arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 mei 2019, Onlineshop, C-268/18, EU:C:2019:353, punten 27 en 29 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009 bepaalt dat, onder „wetenschappelijk instrument of apparaat” wordt verstaan een instrument of apparaat dat, vanwege zijn objectieve technische kenmerken en de resultaten welke ermee bereikt kunnen worden, uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt is voor de verwezenlijking van wetenschappelijke activiteiten.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft, onder verwijzing naar artikel 5, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1745/85 van de Commissie van 26 juni 1985 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2290/83 houdende uitvoeringsbepalingen van de artikelen 50 tot en met 59 van verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanenvrijstellingen, geoordeeld dat, onder „objectieve technische kenmerken” wordt verstaan de kenmerken die voortvloeien uit de bouw van genoemd instrument of apparaat of uit de wijzigingen die in vergelijking met een instrument of apparaat van een gangbaar type daarin zijn aangebracht, waardoor het prestaties van hoog niveau kan leveren die niet vereist zijn voor industrieel of commercieel

gebruik (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 26 juni 1986, Nicolet Instrument/Hauptzollamt Frankfurt am Main-Flughafen, C-203/85, EU:C:1986:269, punt 21). Anderzijds vereist het criterium „uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt” alleen dat het instrument of apparaat primair geschikt is voor wetenschappelijke activiteiten, maar niet uitsluit dat het instrument of apparaat daarnaast ook kan worden gebruikt voor andere doeleinden, bijvoorbeeld voor industrieel gebruik (arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 29 januari 1985, Gesamthochschule Duisburg/Hauptzollamt München-Mitte, C-234/83, EU:C:1985:30, punt 27; 21 januari 1987, Control Data/ Commissie, C-13/84, EU:C:1987:16, punt 16, en 2 februari 1978, Universiteitskliniek Utrecht/Inspecteur der invoerrechten en accijnzen, C-72/77, EU:C:1978:21, samenvatting en punt 15 onder „Ten aanzien van het recht”).

Derhalve zou kunnen worden geconcludeerd dat een wetenschappelijk instrument of apparaat kenmerken bezit die voortvloeien uit de bouw van dat instrument of apparaat of uit de wijzigingen die het heeft ondergaan ten opzichte van een gangbaar instrument of apparaat, waardoor het prestaties van hoog niveau kan leveren die niet vereist zijn voor industrieel of commercieel gebruik. Verder is het instrument of apparaat weliswaar primair geschikt voor wetenschappelijke activiteiten, maar dit sluit niet uit dat het ook geschikt kan zijn voor andere doeleinden.

9 Verzoeker in eerste aanleg heeft toegelicht dat wetenschappers zonder het merken van vissen niet in staat zouden zijn om hun migratiepatronen te onderzoeken, hun overlevingskansen te bepalen of hun groei te onderzoeken. Volgens verzoeker in eerste aanleg moeten vismarkers (of tags) bijgevolg worden beschouwd als een instrument dat bestemd is om voorwerpen van wetenschappelijk onderzoek te merken en dat wegens de objectieve technische kenmerken en resultaten ervan, uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt is voor het verrichten van wetenschappelijke activiteiten. Verzoeker in eerste aanleg benadrukt ook, zonder dat dit door de belastingdienst wordt betwist, dat vismarkers (of tags) uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden worden ingevoerd: voor het merken van vissen met het oog op de bestudering van de latere populatie. De belastingdienst stelt echter dat, indien voorwerpen die worden gebruikt voor wetenschappelijke activiteiten als wetenschappelijke instrumenten of apparaten kunnen worden beschouwd op de enkele grond dat zij bestemd zijn voor wetenschappelijk gebruik, de werkingssfeer van de vrijstelling van invoerrechten waarin is voorzien in artikel 44 van verordening nr. 1186/2009 ten onrechte wordt uitgebreid.

Artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009 en het daarin gebruikte begrip „wetenschappelijk instrument of apparaat” zijn nog niet uitgelegd in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie. In deze rechtspraak is de inhoud van het begrip „wetenschappelijk instrument of apparaat” en de vraag of een bepaalde zaak (of een bepaald voorwerp) kan worden aangemerkt als een „wetenschappelijk instrument of apparaat” alleen verduidelijkt in de context van verordening (EEG) nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1975 betreffende de

invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard. Die verordening is ingetrokken en bevatte, in tegenstelling tot de verordeningen nr. 918/83 en nr. 1186/2009, geen definitie van het begrip „wetenschappelijk instrument of apparaat”. Bovendien voorzag verordening nr. 1798/75 in een aanvullende beperking van de vrijstelling van invoerrechten, namelijk dat er geen instrumenten of apparaten van overeenkomstige wetenschappelijke waarde in de Europese Gemeenschap worden vervaardigd. Hoe dan ook is deze bepaling, die niet langer van kracht is, irrelevant voor de onderhavige zaak.

Bij de uitlegging van verordening nr. 1798/75, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie vastgesteld dat de term „wetenschappelijk instrument” niet restrictief kan worden uitgelegd, maar integendeel ook op basis van wetenschappelijke ontdekkingen vervaardigde materialen omvat die geen object (voorwerp), doch middel van wetenschappelijk onderzoek zijn (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 november 1983, *Gesamthochschule Essen*, C-300/82, EU:C:1983:324, samenvatting en punt 15). In een zaak betreffende de invoer van voor experimenten gebruikte glazen flessen, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat de in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 voorziene vrijstelling van douanerechten zich beperkt tot voorwerpen die door hun specifieke technische structuur en werking rechtstreeks en op zichzelf dienen als middel voor wetenschappelijk onderzoek. Een voorwerp dat niet als middel, maar uitsluitend als voorwerp van wetenschappelijk onderzoek fungeert, kan daarentegen niet als een wetenschappelijk instrument of apparaat worden beschouwd; wanneer immers het onderzoek niet met behulp van maar aan dit voorwerp wordt verricht, vervult het slechts een passieve rol bij het verrichten van wetenschappelijk onderzoek (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 26 januari 1984, *Ludwig-Maximilians-Universität München*, C-45/83, EU:C:1984:31, samenvatting en punten 11, 12 en 14 onder „In rechte”).

Daarnaast heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat bepaalde componenten (onderdelen) als een „wetenschappelijk instrument of apparaat” kunnen worden beschouwd als ze voldoen aan alle vereisten van verordening nr. 1798/75 (arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 15 september 1984, *Universität Hamburg/Hauptzollamt München-West*, C-236/83, EU:C:1984:350, punt 18, en 4 juli 1985, *Land Niedersachsen/Hauptzollamt Friedrichshafen*, C-51/84, EU:C:1985:295, punt 19).

Daarom heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie bij de uitlegging van verordening nr. 1798/75 vastgesteld dat een voorwerp dat naar zijn aard geen onderzoeksmiddel is, maar een instrument voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, niet als een „wetenschappelijk instrument of apparaat” kan worden beschouwd, terwijl voorwerpen die door hun specifieke technische structuur en werking rechtstreeks en op zichzelf dienen als middel voor wetenschappelijk onderzoek, wel als „wetenschappelijke instrumenten of apparaten” kunnen worden beschouwd.

Gelet op het argument van verzoeker in eerste aanleg dat vismarkers (of tags) niet moeten worden beschouwd als enkel een voorwerp dat wordt gebruikt bij het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, maar als een middel dat wetenschappelijk onderzoek mogelijk maakt, dat wil zeggen dat zonder het gebruik van vismarkers het wetenschappelijk onderzoeksproces naar vissen aanzienlijk zou worden belemmerd, bestaat er twijfel over de vraag of de uitlegging van verordening nr. 1798/75 moet worden geëxtrapoleerd naar verordening 2017/1925 en of de door verzoeker in eerste aanleg ingevoerde goederen derhalve als „wetenschappelijke instrumenten of apparaten” kunnen worden beschouwd.

10 Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie moeten bepalingen van Unierecht uniform worden uitgelegd en toegepast, en zijn alle taalversies gelijkelijk authentiek en hebben zij in beginsel dezelfde waarde. Wanneer de taalversies van een Unierechtelijke bepaling onderling afwijken, moet bij de uitlegging van de betrokken bepaling worden gelet op de algemene opzet en de doelstelling van de regeling waarvan zij een onderdeel vormt (zie in die zin arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 8 oktober 2020, *Combinova*, C-476/19, EU:C:2020:802, punt 31).

De definities van de termen „apparaat” en „instrument” verschillen in de Letse, Engelse, Franse en Duitse taalversies.

In het Lets betekent *aparāts* (apparaat) een technisch apparaat, apparatuur (zie de *Tēzaurus*; hier beschikbaar). In het Engels wordt onder *apparatus* echter verstaan „de instrumenten of andere apparaten die nodig zijn voor een bepaalde activiteit of taak” („the tools or other pieces of equipment that are needed for a particular activity or task”: *Oxford Learner’s Dictionaries*, hier beschikbaar). Andere bronnen geven echter aan dat het eerder moet worden opgevat als een set instrumenten of apparaten (bijvoorbeeld, in de *Cambridge Dictionary*, waarin de term *apparatus* wordt opgevat als „a set of equipment or tools or a machine that is used for a particular purpose”; hier beschikbaar). In het Frans wordt *appareil* opgevat als een geheel van technische onderdelen, dat is samengesteld tot een completer geheel dan een instrument en dat een functie heeft („ensemble d’éléments techniques organisés en un ensemble plus abouti qu’un outil et qui possède une fonction”: *DICTIONNAIRE FRANÇAIS*; de uitleg is hier beschikbaar). In het Duits verwijst *Apparate* naar apparaten die bepaalde functies vervullen („Gerät, das bestimmte Funktionen erfüllt”; de uitleg is hier beschikbaar).

De term *instruments* (instrument) is anders. In het Lets wordt het opgevat als gereedschap, middel (om een bepaalde activiteit of taak uit te voeren, of om iets te bereiken, meestal iemands belang: *Tēzaurus*, hier beschikbaar). In het Engels wordt *instrument* opgevat als de instrumenten of andere apparaten nodig zijn voor een bepaalde activiteit of taak („the tools or other pieces of equipment that are needed for a particular activity or task”: *Oxford Learner’s Dictionaries*, hier beschikbaar). In het Frans wordt *instrument* opgevat als instrument om een handeling/activiteit

uit te voeren („outil permettant d’effectuer une opération, un travail”): *DICTIONNAIRE FRANÇAIS*; de uitleg is hier beschikbaar). In het Duits wordt *Instrumente* opgevat als voor wetenschappelijke doeleinden vervaardigde apparaten, werktuig („Zu wissenschaftlichen Zwecken hergestelltes Gerät, Werkzeug”; de uitleg is hier beschikbaar).

Het woord „instrument” kan dus op twee manieren worden uitgelegd: Het kan restrictief worden uitgelegd, zoals de belastingdienst in de onderhavige zaak heeft gedaan door aan te geven dat met de vismarkers (of tags) die verzoeker in eerste aanleg heeft ingevoerd, niet de specifieke activiteiten worden uitgevoerd die normaal gesproken met behulp van instrumenten worden uitgevoerd. Het kan echter ook ruim worden uitgelegd, zodat het gereedschap en middelen omvat die kunnen worden gebruikt om een specifieke activiteit of taak uit te voeren (in de onderhavige zaak de bestudering van de latere populatie vissen).

11 Ook moet rekening worden gehouden met het feit dat in verordening nr. 1186/2009 de uitdrukking „wetenschappelijk instrument of apparaat” niet in detail wordt uitgelegd. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft erop gewezen dat voorgaande verordeningen op dit gebied ook geen definitie gaven van de termen „instrument” of „apparaat” (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 26 januari 1984, Ludwig-Maximilians-Universität München, C-45/83, [EU:C:1984:31](#), punt 8 onder „In rechte”).

In [arrest 300/82] heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie artikel 60 van verordening nr. 918/83 uitgelegd (verordening ingetrokken bij de inwerkingtreding van verordening nr. 1186/2009), dat de vrijstelling van invoerrechten regelde voor de invoer van proefdieren en voor onderzoek bestemde biologische of chemische stoffen (artikel 53 van verordening nr. 1186/2009, die momenteel van kracht is, bevat een soortgelijke bepaling). Dienovereenkomstig heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat er in het geval van verordening nr. 1186/2009 sprake is van twee categorieën vrijstellingen: bij de ene categorie hangt de vrijstelling zowel af van de aard van de ingevoerde goederen als van de importeur; bij de andere categorie hangt de vrijstelling meer af van het gebruik door de geadresseerde van de ingevoerde goederen dan van de identiteit van de importeur.

Indien artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009 wordt gelezen in samenhang met de artikelen 44 en 45 daarvan, is het niet duidelijk of in de onderhavige zaak ook van twee categorieën vrijstellingen kan worden gesproken en of de door verzoeker in eerste aanleg ingevoerde goederen onder de tweede categorie vrijstellingen kunnen vallen (dat wil zeggen die welke afhangen van het gebruik door de geadresseerde van de ingevoerde goederen).

12 Gelet op het voorgaande bestaat er twijfel over de vraag of het Unierecht aldus moet worden uitgelegd dat de uitdrukking „wetenschappelijk instrument of apparaat” in artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009 de door de verzoekende partij in eerste aanleg ingevoerde vismarkers (of tags) omvat. Dat wil

zeggen, of voorwerpen die door hun specifieke technische structuur en werking rechtstreeks en op zichzelf dienen als middel voor wetenschappelijk onderzoek, kunnen worden aangemerkt als „wetenschappelijke instrumenten of apparaten” in de zin van artikel 46, onder a), van verordening nr. 1186/2009 en onder GN-code en Taric-code 3926 90 92 90 vallen, waarop de vrijstelling van invoerrechten kan worden toegepast, dan wel dat het begrip „wetenschappelijk instrument of apparaat” niet ruim worden uitgelegd en, aangezien met de door verzoeker in eerste aanleg ingevoerde vismarkers niet de specifieke activiteiten worden uitgevoerd die normaal gesproken met behulp van instrumenten worden uitgevoerd, deze markers moeten worden ingedeeld onder postonderverdeling 3926 90 97 90, zonder vrijstelling van invoerrechten.

13 Gelet op het voorgaande acht de Senāts het noodzakelijk om het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag te stellen overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Beslissing

Op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [*omissis*] [verwijzing naar nationale procedurele bepalingen], wijst de Senāts de navolgende beslissing.

Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden de volgende prejudiciële vragen gesteld:

1) Moet de uitdrukking „wetenschappelijk instrument of apparaat” in artikel 46, onder a), van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, aldus worden uitgelegd dat zij voorwerpen kan omvatten die door hun specifieke technische structuur en werking rechtstreeks en op zichzelf dienen als middel voor wetenschappelijk onderzoek?

2) Moet de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening (EU) 2017/1925 van de Commissie van 12 oktober 2017, aldus worden uitgelegd dat postonderverdeling 3926 90 92 90 van de gecombineerde nomenclatuur plastic markers voor vissen kan omvatten?

De procedure wordt geschorst in afwachting van een beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Tegen de onderhavige beslissing is geen beroep mogelijk.

[*omissis*]

[handtekeningen]